

A vraj pekný Halloween

Keď sa Laura ráno zobudila odhrnula závesy a otvorila okno. Snažila sa rozpomenúť na svoj sen ktorý sa jej v noci sníval. Ako tak rozmýšľala všimla si že na jej dome je povešaný toaletný papier. Bolo 1. novembra, Halloween. Och, takmer zabudla! Včera sa dohodla s najlepšou kamarátkou Lottie že s ňou pôjde o 9:00 do kina. Pozrela na hodinky. Bolo 8:40. „Mám len 20 minút na to aby som sa pripravila! Lottie sa bude hnevať, je to darček k jej narodeninám ktoré mala pred týždňom.“

Laura sa rýchlo obliekla, naraňajkovala, umyla si zuby ale keď odchádzala odchádzala z domu mama na ňu zavolała: „Pekný Halloween! Mimochodom že pomôžeš Georgeovi so strašením a rozdávaním cukríkov?“ „Mami, ja teraz nemôžem, idem s Lottie do kina.“ „Tak ho zoberte so sebou, musím ho nejako zabaviť, lebo zase sa začne hádzať o zem a ja potrebujem upiecť Halloweensky koláč.“ „Nemôžem, ideme na horor, George by sa bál!“ „Je to tvoj mladší brat, tak ho proste zober!“

„George, poď rýchlo už to začalo, Lottie sa bude hnevať!“ „Keď ja nechcem ísť na nejakého ITa ja chcem ísť na autíčka cars!“ „Tak ťa tu nechám na ihrisku a hotovo!“ povedala Laura a vošla do kina.

„Prečo si prišla tak neskoro? Zmeškala si polovicu filmu!“ vyčítala jej to Lottie. „Mama mi prikázala strážiť Georgea, tak som ho musela zobrať so sebou.“ „Ale, ja ho tu nikde nevidím.“ „Nechala som ho na ihrisku lebo nechcel ísť dnu.“ „Ale tam ho niekto ukradne! Musíme ísť za ním!“ povedala Lottie a rozbehla sa von z kina. Laura ju nasledovala.

Laura a Lottie prehľadali celé ihrisko ale George nikde nebol. Tak začali prehľadávať okolie ihriska. „Našla si ho?“ kričali jedna na druhú, každá z opačného konca parku. Ani raz sa však neozvala odpoveď ÁNO. „Čo budeme robiť?“ „Ja neviem kam sa mohol zatúlať. Možno išiel domov.“ „Podme sa pozrieť! Bývame hneď za parkom.“ Dobešli k Laure domov a Laura sa spýtala mamy: „Mami nevidela si náhodou Georgea?“ „On sa vám stratil?“ „Nie, to len hráme schovávačku a chceme ho čo najrýchlejšie nájsť aby sme sa mohli hrať niečo iné“ zaklamala Laura. „Nie nevidela som ho.“

„Rozmýšľajme logicky! Je Halloween. Mesto je plné pobehujúcich detí s maskami a košíkmi v rukách. Ako sa nám ho podarí nájsť?“ „Podme hľadať stopy! V jeho izbe!“ „Myslíš že nám to pomôže?“ „Možno.“

„Aha! George tu mal ráno odloženú jeho pirátsku masku na Halloween! To znamená...“ „Že mu ju mama zobrala do práčky lebo to nemal opraté už rok?“ hádala Lottie. Vždy bola myslou tak trochu pozadu, ale Laura ju mala rada. Začalo sa zvečeriavať. „Nie! Znamená to že išiel na Halloweenske trhy! Ale ako ho tam nájdeme?“ „Tak tam podme za ním!“ „Ale tam sa môže ísť len s maskou!“ „Ale my žiadnu nemáme!“ „Počkaj! George miluje autíčka cars! Čo keby sme sa prezliekli za auto a išli by sme tam ako maskot s ktorým sa dá fotiť?“ „Super!“

„Príďte sa odfotiť s maskotom z filmu autíčka cars! Príďte smelo len neváhajte!“ „Si strašne ťažká!“ zasyčala Laura do ucha Lottie. „Vydrž chvíľu, chceš predsa nájsť svojho brata. Či nie? Aha už prichádza!“ „Ja sa chcem s vami odfotiť, môžem?“ „Och, George!“ vykrikla Laura a zhodila zo seba Lottie aj s kostýmom, ospravedlňujúco sa na ňu pozrela a objala Georgea. „Prečo si utiekol z ihriska?“ „Keď ja som sa tak nudil, prepáčte.“

Laura nečakala že Halloween prežije takto. Myslela si že pôjde s Lottie do kina a potom sa bude zabávať na trhu, nie že by hľadala celý deň jej mladšieho brata. A vraj pekný Halloween.

Ale nakoniec nebol až taký hrozný.